

Art. 13. 1. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie:

- 1) jeśli chodzi o podatników osiągających wyłącznie przychody podlegające podatkowi od wynagrodzeń — do przychodów osiągniętych w okresie od dnia 1 września 1957 r., z tym że podatnicy ci podlegają podatkowi wyrównawczemu za 1957 r., jeżeli suma przychodów stanowiących podstawę obliczenia podatku od wynagrodzeń po dokonaniu doliczeń i odliczeń wymienionych w art. 3 ust. 2 z uwzględnieniem przepisu ust. 2 niniejszego artykułu przekroczyła w okresie od dnia 1 września 1957 r. do dnia 31 grudnia 1957 r. 32.000 zł, a za cały rok 1957—96.000 zł; podatek wyrównawczy za 1957 r. oblicza się i pobiera od nadwyżki ponad kwotę 32.000 zł, nie więcej jednak niż w wysokości 1/3 podatku, jaki przypadłaby

od nadwyżki ponad kwotę 96.000 zł osiągniętej w ciągu całego roku 1957;

- 2) jeśli chodzi o pozostałych podatników — do dochodów i przychodów osiągniętych w okresie od dnia 1 stycznia 1957 r., z tym że podatek za 1957 r. wymierza się w wysokości 1/3 podatku przypadającego za cały rok podatkowy.

2. Przy opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym za 1957 r. osób, do których mają zastosowanie przepisy art. 3 ust. 2 pkt 2 lit. b) i c), odlicza się kwoty wydatkowane w okresie od dnia 1 września 1957 r. do dnia 31 grudnia 1957 r. na cele w tych przepisach określone.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

337

U S T A W A

z dnia 13 grudnia 1957 r.

o realizacji zaległości w obowiązkowych dostawach zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych.

Art. 1. 1. Gospodarstwa rolne, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie wykonają zaległych obowiązkowych dostaw zbóż i ziemniaków z roku gospodarczego 1956/57 i lat ubiegłych lub zaległych obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych z roku 1956 i lat ubiegłych oraz pierwszego półrocza 1957 r., zobowiązane są do uiszczenia w zamian tych zaległości równoważnika pieniężnego.

2. Rada Ministrów może rozciągnąć zobowiązanie do uiszczenia równoważnika pieniężnego w zamian zaległości, które powstaną w obowiązkowych dostawach zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych po dniu 1 lipca 1957 r.

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy państwowych gospodarstw rolnych podległych Generalnej Dyrekcji Państwowych Gospodarstw Rolnych, innych państwowych gospodarstw rolnych działających na zasadach rozrachunku gospodarczego oraz gospodarstw rolnych oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

Art. 2. 1. Wysokość równoważnika pieniężnego (art. 1 ust. 1 i 2) stanowi:

- 1) dla zaległości w obowiązkowych dostawach zbóż — różnica między ceną żyta podstawowej jakości w rynkowym skupie zbóż ze zbiorów 1957 r. a ceną tego żyta w dostawach obowiązkowych z roku gospodarczego 1956/57, powiększona o 20% tej różnicy;
- 2) dla zaległości w obowiązkowych dostawach ziemniaków — różnica między ceną ziemniaków jadalnych późnych w skupie rynkowym jesienią 1957 r. a ceną ziemniaków jadalnych w dostawach obowiązkowych w roku gospodarczym 1956/57, powiększona o 20% tej różnicy;
- 3) dla zaległości w obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych — różnica między ceną kontraktowanej trzody chłewnej mięsno-świninowej w roku 1957 a ceną tejże trzody w dostawach obowiązkowych, powiększona o 20% tej różnicy.

2. Szczegółowe przepisy o ustalaniu wysokości i pobieraniu równoważnika pieniężnego określa Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Minister Finansów w drodze rozporządzenia.

3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, określi warunki, na jakich gospodarstwa rolne po ustaleniu przypadającej od nich wysokości równoważnika pieniężnego będą mogły wykonać zaległości w obowiązkowych dostawach dostawą artykułów rolnych i hodowlanych.

Art. 3. 1. Przy pobieraniu równoważnika pieniężnego stosuje się odpowiednio przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

2. Nie uiszczony w terminie równoważnik pieniężny podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

Art. 4. 1. Do gospodarstw rolnych, którym ustalono równoważnik pieniężny w zamian zaległości w obowiązkowych dostawach zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych (art. 1 ust. 1 i 2), nie stosuje się za niewykonanie obowiązkowych dostaw sankcji karnych przewidzianych w:

- 1) ustawie z dnia 10 lipca 1952 r. o obowiązkowych dostawach zbóż (Dz. U. z 1952 r. Nr 32, poz. 214, z 1953 r. Nr 33, poz. 133 i z 1957 r. Nr 38, poz. 161),
- 2) dekrete z dnia 28 sierpnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach ziemniaków (Dz. U. z 1952 r. Nr 37, poz. 255, z 1953 r. Nr 33, poz. 134, z 1954 r. Nr 31, poz. 122 i z 1957 r. Nr 38, poz. 162),
- 3) dekrete z dnia 1 grudnia 1953 r. o obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych (Dz. U. z 1953 r. Nr 50, poz. 244 i z 1957 r. Nr 38, poz. 163),
- 4) dekrete z dnia 4 marca 1953 r. o uzupełnieniu przepisów karnych w sprawach o niewykonanie dostaw obowiązkowych (Dz. U. z 1956 r. Nr 6, poz. 31).

2. W przypadkach określonych w ust. 1 wszczęte postępowanie umarza się, a orzeczone kary nie podlegają wykonywaniu. Uiszczone kary grzywny nie podlegają zwrotowi.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki